

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Wien (Itävalta) on esittänyt 8.7.2015 – Hans Maschek**(Asia C-341/15)**

(2015/C 346/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Wien

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Hans Maschek

Vastapuoli: Magistratsdirektion der Stadt Wien

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Wienin vuoden 1994 palkkausasetuksen (Wiener Besoldungsordnung 1994) 41a §:n 2 momentin kyseessä olevan säännöksen kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jossa työntekijälle, joka päättää työsuhteensa tiettyä ajankohtana omasta aloitteestaan, ei lähtökohtaisesti myönnetä oikeutta direktiivin 2003/88/EY 7 artiklassa tarkoitettuun lomakorvaukseen, yhteensopiva direktiivin 2003/88⁽¹⁾ 7 artiklan kanssa?

Jos kysymykseen vastataan kieltävästi, [onko direktiivin 2003/88 7 artiklan kanssa yhteensopiva] kansallinen säännös, jossa säädetään, että työntekijän, joka päättää palvelussuhteensa omasta aloitteestaan, on tehtävä kaikkensa käyttääkseen avoimen lomaoikeutensa palvelussuhteen päättymiseen mennessä ja että kun työntekijän palvelussuhde päätetään hänen omasta aloitteestaan, lomakorvausoikeus syntyy ainoastaan silloin, kun työntekijä ei voisi myöskään lomaa, joka alkaa palvelussuhteen päättämisen hakupäivänä, hakiessaan käyttää lomaa lomakorvausoikeutensa perustana olevaa määrää?

- 2) Onko lähtökohdaksi otettava se, että lomakorvausoikeus syntyy ainoastaan silloin, kun työntekijä, joka ei työkyvyttömyyden vuoksi ole kyennyt käyttämään lomaoikeuttaan ennen työsuhteensa päättymistä, a) on ilmoittanut työnantajalleen (esimerkiksi sairastumisesta johtuvasta) työkyvyttömyydestään ilman tarpeettomia viivytyksiä (ja näin ollen lähtökohtaisesti ennen työsuhteensa päättymistä) ja b) on (esimerkiksi lääkärintodistuksella) todistanut (esimerkiksi sairastumisesta johtuvan) työkyvyttömyytensä ilman tarpeettomia viivytyksiä (ja näin ollen lähtökohtaisesti ennen työsuhteensa päättymistä)?

Jos kysymykseen vastataan kieltävästi, onko direktiivin 2003/88 7 artiklan kanssa yhteensopiva kansallinen säännös, jossa säädetään, että lomakorvausoikeus syntyy ainoastaan silloin, kun työntekijä, joka ei työkyvyttömyyden vuoksi ole kyennyt käyttämään lomaoikeuttaan ennen työsuhteensa päättymistä, a) on ilmoittanut työnantajalleen (esimerkiksi sairastumisesta johtuvasta) työkyvyttömyydestään ilman tarpeettomia viivytyksiä (ja näin ollen lähtökohtaisesti ennen työsuhteensa päättymistä) ja b) on (esimerkiksi lääkärintodistuksella) todistanut (esimerkiksi sairastumisesta johtuvan) työkyvyttömyytensä ilman tarpeettomia viivytyksiä (ja näin ollen lähtökohtaisesti ennen työsuhteensa päättymistä).

- 3) Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan (ks. tuomio Gomez, C 342/01, EU:C:2004:160, 31 kohta; tuomio Dominguez, C 282/10, EU:C:2012:33, 47–50 kohta ja tuomio Neidel, C 337/10, EU:C:2012:263, 37 kohta) jäsenvaltiot voivat vapaasti myöntää lainsäädännössään työntekijälle direktiivin 2003/88 7 artiklalla taattua neljän viikon vähimmäisaikaa pidemmän lomaoikeuden tai lomakorvausoikeuden. Direktiivin 2003/88 7 artiklalla myönnettyillä oikeuksilla on myös välitön oikeusvaikutus (ks. tuomio Dominguez, C 282/10, EU:C:2012:33, 34–36 kohta ja tuomio Bollacke, C 118/13, EU:C:2014:1755, 28 kohta).

Kun otetaan huomioon direktiivin 2003/88 7 artiklan tällainen tulkinta, aiheuttaako tilanne, jossa kansallinen lainsäätävä myöntää tietyille henkilöryhmälle selvästi direktiivin kyseistä säännöstä laajemman lomakorvausoikeuden, sen, että direktiivin 2003/88 7 artiklan välittömän oikeusvaikutuksen vuoksi myös henkilöille, joilta on direktiivin vastaisesti evätty kansallisessa lainsäädännössä oikeus lomakorvaukseen, on myönnettävä tasoltaan selvästi direktiivin kyseisen säännöksen vaatimuksia laajempi, kansallisessa säännöksessä ainoastaan kyseiselle henkilöryhmälle myönnetty lomakorvausoikeus?

⁽¹⁾ Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/88/EY (EUVL L 299, s. 9).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 13.7.2015 –
College van burgemeester en wethouders van de gemeente Amersfoort v. X BV**

(Asia C-360/15)

(2015/C 346/04)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: College van burgemeester en wethouders van de gemeente Amersfoort

Vastapuoli: X BV

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että tätä säännöstä sovelletaan jäsenvaltion hallintoelimen harjoittamaan yleistä sähköistä viestintäverkkoa varten tarkoitettujen kaapeleiden asentamiseen liittyvien kaivuutöiden toteutusajankohtaa, -paikkaa ja -tapaa koskevan hyväksynnän saamiseksi tehdyn hakemuksen käsiteltäväksi ottamiseen perustuvien maksujen perimiseen?
- 2) Onko [– –] direktiivin 2006/123/EY III lukua tulkittava siten, että sitä on sovellettava myös täysin jäsenvaltion sisäisiin tilanteisiin?
- 3) Onko [– –] direktiiviä 2006/123/EY, kun otetaan huomioon sen johdanto-osan yhdeksäs perustelukappale, tulkittava siten, ettei direktiiviä sovelleta kansalliseen järjestelmään, jossa vaaditaan, että yleisen sähköisen viestintäverkon kaapeleiden asentamiseen, ylläpitoon ja poistamiseen liittyvien kaivuutöiden suorittamista koskeva suunnitelma on ilmoitettava kunnanhallitukselle, ja jossa kunnanhallitus ei ole toimivaltainen kieltämään ilmoitettuja töitä mutta on toimivaltainen asettamaan vaatimuksia, jotka koskevat töiden toteutuspaikkaa, -ajankohtaa ja -tapaa, laitteiden yhteiskäytön edistämistä ja töiden järjestämistä muiden maaperässä sijaitsevien rakenteiden haltijoiden kanssa?